

DANZON Nº 2

Arturo Márquez va nèixer a la ciutat d'Alamos, Sonora, en 1950. Va estudiar violí, trombó i piano, instrument que li va atorgar les primeres idees d'harmonia. Va compondre, entre d'altres obres, 8 danzons, alguns d'ells amb instruments solistes.

El número 2 que hui escoltarem, va ser compostat per encàrrec de la Direcció General d'Activitats Musicals i dedicada a la seua filla Lily Márquez. Es va estrenar el 5 de març de 1994. Els accents musicals en les parts dèbils del compàs, el piano, el colorit sonor dels instruments de la percussió, el caràcter ballabe, o fins i tot, la tendresa dels seus temes musicals són algunes de les característiques principals.

GLORIA AL PUEBLO

Composat pel mestre Artola l'any 1932 després que la Banda de Música Font d'En Segures guanyara el certamen provincial de bandes de música, el títol original era *Gloria al Pueblo de Benassal*. Pas-doble que és gairebé com un himne, és típic des de fa uns anys interpretar-lo a la fi del concert de festes que aquest any celebrem 20 anys amb el nom de Concert Perfecto Artola.

PATROCINA:

AJUNTAMENT DE BENASSAL

ORGANITZA:

BANDA DE MÚSICA FONT D'EN SEGURES

www.bandamusicabenassal.com

XX CONCERT ***“PERFECTO ARTOLA”***

FESTES D'AGOST 2012

Banda de Música
FONT D'EN SEGURES
BENASSAL

Diumenge 27 d'Agost
Plaça Espanya - 19,00 h.

BANDA DE MÚSICA FONT D'EN SEGURES DE BENASSAL

Rafael Talens (1933 - 2012)	DUNIA PIRIS
Gerónimo Giménez (1854 - 1923)	EL BAILE DE LUIS ALONSO
Piotr I. Chaikovsky (1840 - 1893)	MARCHA ESLAVA
Perfecto Artola (1904 - 1992)	LA CONCHA FLAMENCA
Arturo Márquez (1950 -)	DANZÓN Nº 2
Perfecto Artola (1904 - 1992)	GLORIA AL PUEBLO
Perfecto Artola (1904 - 1992)	HIMNE A BENASSAL

Director:

Ricard Fortea Marco

NOTES AL PROGRAMA

DUNIA PIRIS

Pas-doble del mestre de Cullera Rafael Talens autor de més de 90 obres simfòniques i més de 20 pas-dobles. Fill predilecte de la seua ciutat natal, Cullera, va començar els seus estudis musicals amb el clarinet de la ma de son pare. Va ser membre de la Banda de Música del Cap de l'Estat i Catedràtic d'harmonia al Conservatori de València.

En Dunia Piris, compostat l'any 2000, podrem escoltar el que afirmava el mateix compositor que tenien els seus pas-dobles: harmonia plenament tradicional respectant en tot moment la línia melòdica. A més, el so de la trompeta brillarà de forma excepcional amb un "solo" de gran qualitat artística.

EL BAILE DE LUIS ALONSO

Avui escoltarem l'Intermedi de la sarsuela que Gerónimo Giménez (l'autor volia que s'escrigués amb "g") va compondre al 1896. La sarsuela és una obra teatral espanyola formada per parts cantades i parts declamades, de manera similar a l'òpera còmica francesa o al *singspiel* alemany. D'origen confús, cal situar-ne el precedent al s. XV (ensalades, *villancicos*, etc), però no apareix, de fet, fins al s. XVII, en què rebé el nom pel fet de representar-la en un lloc d'esbargiment reial (la Zarzuela).

Del Baile de Luis Alonso podem dir que és una al·legoria a la dansa, composada al 1896 amb text de Javier de Burgos. La primera crítica que va rebre afirmava que era una obra plena de color, exactitud i moviment.

MARXA ESLAVA

Composada i orquestrada al setembre de 1876 a Moscu –hui els oferim la transcripció per a banda de Daniel Martín- la marxa va ser un encàrrec del director de la Societat Musical Russa per a un concert a benefici de la Creu Roja.

Durant la seua composició i fins al moment de la publicació, l'autor es refereix a la marxa com a "serbo-russa", de fet la dedicatòria de la primera pàgina del manuscrit diu: "*marxa serbo-russa sobre temes populars eslaus*". El dia de la seua estrena l'obra va tenir tant d'èxit que va ser repetida a petició del públic.

L'obra utilitza dues cançons populars sèrbies; la primera a mode de marxa fúnebre per tal de descriure l'opressió dels serbis front els turcs i, la segona, és una cançó popular més optimista, tot açò esquitxat amb notes de l'himne nacional tsarista "Déu salve al tsar". El resultat és aquesta grandiosa, espectacular i alhora delicada marxa que conserva avui en dia tota la seua popularitat.

LA CONCHA FLAMENCA

Conegudíssim pas-doble del mestre Artola en què destaquen tres instruments solistes: en primer lloc el saxòfon alt interpreta una preciosa melodia repetida després per tota la banda. Tot seguit la trompeta ens oferirà un fragment en què la emoció melòdica va augmentant a mida que el solista desenvolupa el seu discurs melòdic i, per últim, el clarinet serà l'últim protagonista d'un pas-doble ben conegut per tots els que estimem la música de banda.